

Projecte de llei de declaració del Parc Natural del Montgrí, Illes Medes i Baix Ter

Novament s'ha impulsat una norma de caire ambiental sense consens amb el territori i fins i tot amb l'oposició del mateix. Després de gairebé 3 anys d'esborranys i debats, la Conselleria de Medi Ambient ha optat per ignorar el territori i les seves persones i apostar, per les tesis dels despatxos de la Conselleria a Barcelona.

La Conselleria s'ha limitat a ensenyar un planell, fer veure que s'escoltava a tothom al territori, i realitzar diverses jornades on els successius directors de Medi Natural i d'altres han intentat, sense èxit, convèncer de les bondats d'un projecte, que només satisfà als qui l'han dissenyat. Per això no calia parlar tant, ja que la suposada participació del territori sembla consistir en proveir-lo d'una butaca de primera fila i d'un morrió perquè no parli. Sense cap mena de dubte, s'ha optat per proposar "la taca" més gran possible, al marge d'altra consideració, no sigui cas que en el tràmit parlamentari s'escapés una part. Ara ja tenim aquí el Parc, i com no podia ser d'altra manera els propietaris, empresaris agraris, i bona part dels veïns i alcaldes d'aquests municipis s'oposen a la creació d'un parc en els termes, extensió i activitats que pretén afectar, ens agradaria saber el significat de la paraula "participació".

El sector empresarial agrari ha patit d'un excés de confiança, donà per bo, quan es va dir que la zona agrícola i els arrossars, no s'inclourien en el parc. Altres mentrestant, - *en la seva línia* -, reclamaven un Parc Agrari. Tots però, amb el convenciment que no els afectaria el Parc Natural. Doncs no ha estat així. La proposta de Parc Natural finalment ha afectat a tothom, amb les conseqüències que això comportarà per al desenvolupament del territori i les activitats presents.

Sembla ser que la Conselleria de Medi Ambient vol posar de moda convertir els camps agrícoles en quelcom similar a un Parc Temàtic Naturalista. No fa massa podíem apreciar el desencís dels empresaris agraris del Segarra-Garrigues que en virtut de la presència d'unes aus estepàries han vist força restringides les seves expectatives de regadiu. Alguns ja reclamen també un Parc Natural. Ara els ha tocat el torn als regants de l'arròs de Pals.

La designació de llocs catalogats com a Parcs Natural, Xarxa Natura 2000, o diverses figures jurídiques lligades a la preservació de la Biodiversitat, ha generat un gran problema, que consisteix en el fet que s'ha donat a entendre al moviment ecologista que qualsevol persona, a més del propietari, pot estar en possessió de la sobirania ecològica dels llocs designats.

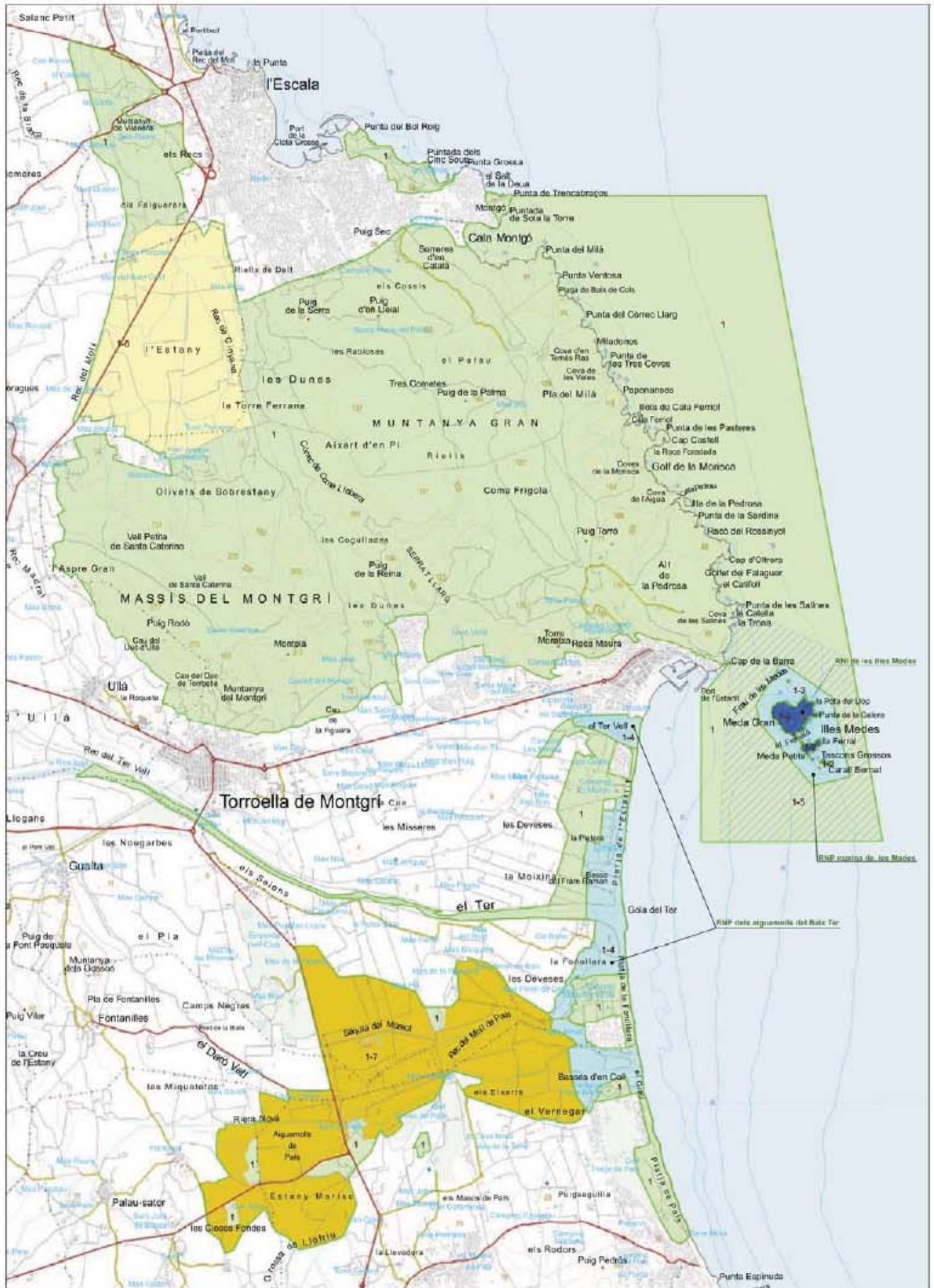
Un cop més, la falsa visió de la conservació de la natura, porta a propostes legislatives que vulneren molts principis fonamentals, la llibertat d'elecció, el de cooperació i especialment el de proporcionalitat, aquest últim a causa de la falta d'equilibri garantit entre el perjudici imposit al propietari-gestor i el benefici generat a la societat, i és aquesta vulneració la que impedeix contemplar el dret a una justa i completa indemnització pels perjudicis causats. Si la designació de Parcs Naturals, Xarxa Natura 2000 o l'aplicació de les mesures previstes a la Llei de la Biodiversitat suprimeix les activitats econòmiques que interessin al propietari-gestor o bé les restringeix, això suposa la fi de l'ús privat de l'economia de mercat, i en conseqüència, la terra i la seva gestió estaran nacionalitzats.

Quan es designen espais protegits, siguin Parcs Naturals, Xarxa Natura 2000 (ZEPAS o LICs), el factor clau per la seva implementació és el seu pressupost, i l'indicador financer per satisfer els objectius de conservació fixats. Aquests objectius són contradictoris amb l'objectiu de producció per al mercat per l'obtenció d'un benefici empresarial. Davant d'aquest fet, abans de designar un lloc a protegir, s'ha de tenir en compte per part dels decisors públics, si es té capacitat per finançar els costos dels perjudicis que es produeixen al propietaris gestors. La raó fonamental per la que els responsables polítics del Govern són capaços d'afectar mig Catalunya per programes proteccionistes, és perquè mai s'han plantejat sufragar els perjudicis causats als propietaris gestors. Una major sensibilitat ambiental pot ser, tant una mostra de desenvolupament, com un límit al creixement.

La política mediambiental desplegada a Catalunya, fonamentada en l'afectació i control del territori i de les activitats, està condemnada al fracàs absolut, i aquest fracàs farà trontollar l'economia de moltes empreses, i l'economia del país.

Un programa racional i raonat mediambiental, no és el que el Govern ens proposa, protegint grans quantitats d'hectàrees, sense capacitat de finançament ni estudis previs de compatibilitat entre la empresa agrària i les propostes mediambientals. Sense els elements que hem anat enumerant, estem mancats de les necessàries garanties jurídiques que protegeixin la propietat privada, la lliure empresa i, sobre tot, la seguretat alimentària, que ben aviat serà una exigència estratègica de primer nivell.

MAPA DE L'ÀMBIT DEL PARC NATURAL DEL MONTGRÍ, LES ILLES MEDES I EL BAIX TER I DE LES RESERVES NATURALS

- Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter (1)
- Reserva natural integral de les Illes Medes (2)
- Reserva natural parcial marina de les Medes (3)
- Reserva natural parcial dels aiguamolls del Baix Ter (4)
- Zona perifèrica de la RNP marina (5)
- Àmbit de protecció dels espais agraris - Sector Estany de Belcaire (6)
- Àmbit de protecció dels espais agraris - Sector Arrossars de Pals (7)

